

תהלים

ק'יב

גם זה המומר נאמר בא"ב, בכל פסק שני אותיות ובשני אחרים שלש, ומספר על מדרות מובות שיבור לו אוד והיאר יתן זתקה ושכו שלא יצטרך לבריות:

א הללויה | אשר־יאש ירא את־יהוה במצותו חפי מאד: ב גבור הארץ יהיה ורען דור ישרים יברך: ג הוזענשר בביתו אצركתו עמלה לעד: ד ורח בחשך אור לישרים חנון ורוחם וצדיק: ה טוב־איש חנון ומלהו יכל כל דבריו במשפט: ו כי־עלולים לא־ימוט לוכר עולם יהיה צדיק: ז משמוועה רעה לא ירא נכון לבו בטח ביהוה: ח סמוך לבו לא ירא עד אשר־יראה בצריו: ט פור | נתן לאביונים אדרكتו עמלה לעד קרנו תרים בכבוד: י רשות יראה | וכעת שגוי יתרך ונמס התאות רשותים תאבד:

ק'יג

בו יסoper נפלאות מיציאת מצרים:

א הללו עבדי יהוה הללו אתי שם יהוה: ב יהי שם יהוה מברך מעתה ועד־עולם: ג מפורה־שמש עד־מבואו מהלך שם יהוה: ד רם על־בלזומים ו יהוה על השמים בבודו: ה מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת: ו המשביל לראות בשמים ובארץ: ז מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביוון: ח להושבי עם־נדיים עם נדיי עמו: ט מושבי | עקרת הבית אמי־הָבָנִים שטחה הָלְלוּיה:

אגרות קודש

ב'יה, כ'יה שבט, תש"כ
ברוקלין.

שלום וברכה!

בمعנה למכתבו מאור ליום השני.

ידוע המנג בישראל, אשר בהנוגע בזמן ולמקום החתונה, על המחותננים משני הצדדים להתדבר ביניהם, וכי רצון שאיך שיחלטו יהיו בשעה טובה ומוסחת ובמקומות טוב ומוסחל, ולאחריו שיחלטו בהאמור הרוי אז יחלטו גם בהנוגע לנירויות ותעודות הדורות (כמובן, בהתייעצותם עם עוזי המתעסקים בזה).

מובן וגם פשוט, אשר החוצה שיגמר עכ"פ חלק הראשוני דו"יד ולקבל סמיכה, נכונה היא במאד מאד, וזה נוגע לעניין פרנסתו גשמי, וכן מובן כי' שאין לדחות לימוד האמור לאחרי החתונה, כי אם להתחילה בזה בהקדם ובמהמשך איזה זמן יוכל להחליט מתי יגמר, והרי התקווה חזקה (ע"פ הפס"ד בהנוגע לשובי'ב שצ"ל בלאי'ה) וכי גם עתה בהלכות שובי'ב וכו', והרי זה חלק חשוב ממש'ע יו"ד חלק ראשון.

תקותי שיש לו קביעות עתים בלימוד דאי'ח בכל יום ויום ובתוספת ביום הש"ק אשר חדש הוא לד', וכמבואר הכרח העניין בכו"כ מקומות.

בהנוגע לדירה - מובן שיכין דירה ארעית וביחד יבחרו אח"כ דירה קבועה.

ברכה לשוי"ט בכל חניל.